

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
pol leta . . . „ 28—
četrt leta . . . „ 14—
na mesec . . . „ 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta „ „ 30—
za četrt leta „ „ 15—
za en mesec „ „ 5—

Jugoslavija

Na pismenem naročbe brez
pošiljate denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo
naročnino
po razkaznici.

Oglas se računa po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 63 mm
širok prostor za enkrat
25 vif., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu št. 19.
Upravnistvo je na Marijinem trgu št. 8. —
Telefon št. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Razglas.

Po deželi se še nahajajo nekateri vpoklicanci letnikov 1895—1899, ki se niso odzvali pozivu. — Dotičniki se bodo s silo pritirali v vojaško službo ter bodo kot ubežniki najstrožje kaznovani po vojnih postavah.

Strogo bodo kaznovani tudi oni, ki dajejo tem ubežnikom potuho s tem, da jih imajo v službi, jih hranijo, skrivajo ali jim prigovarjajo, naj ne odrinejo v vojaško službo.

Ljubljana, 15. januarja 1919.

Vojno dopolnilno poveljstvo
Ljubljana.

Nova Narodna vlada.

Priznajemo odkrito: V primeri s prejšnjo vlado lep napredek. Število poverjenikov se je sicer zmanjšalo, a zato odtehtajo novi poverjeniki stare kvalitativno. Ostali so sicer v novi vladi štirje poverjeniki, ki so bili še v stari vladi, a to so ravno oni, ki jim ni bilo kaj prigovarjati, dočim so vstopili trije novi poverjeniki, ki bogato odtehtajo osem izstopivših. Predsednik dr. Brejc zasluži zaupanje že zato, ker so ga tekom vojne koroški Nemci in nemčurji strastno preganjali. Želeli bi samo, da bi kot predsednik nove vlade kazal več energije, nego jo je kazal kot poverjenik za notranje zadeve.

Podpredsednik dr. Žerjav, je mož vseskozi jugoslovanskega mišljenja, delaven, ki je v svojem življenju že mnogo trpel. J. D. S. ni mogla najti boljšega moža, da ga pošlje v vlado.

Poverjenik za uk in bogočastje dr. Verstovšek je že dosedaj temeljito pometal po našem obmejnem šolstvu in se nadejamo, da bo to čiščenje nadaljeval z že začeto energijo.

Poverjenik za notranje zadeve dr. Golja. Njega je avstrijska vlada preganjala in stavila kot političnega uradnika celo — unikum, možen samo v nekdanji Avstriji — pod policijsko nadzorstvo. To je za moža brezdvomno dobro priporočilo. Samo se bojimo, da je prehod od avstrijskega birokrata do poverjenika Narodne vlade prehiter. Zato bi utegnil imeti na poverjenika prevelik upliv avstrijski birokrat. Ravno poverjeništvu za notranje zadeve pa so podrejene politične oblasti, ki so bile dosedaj glavna gnezda korupcije, nesposobnosti in lenobe. Ako se bo dr. Golja znal znebiti uplivov slaboglasne avstrijske šole, potem bo kakor nalašč na svojem mestu, ker je imel sam priliko videti vse različne grehe nekdanje avstrijske uprave.

Poverjenik za pravosodje dr. Ravnihar je bil dosedaj popolnoma na svojem mestu, a čudežev seveda ne more delati. Nadejamo se, da bo nadaljeval s čiščenjem po sodnijah.

Poverjenik za narodno gospodarstvo Anton Kristan je kot poverjenik za socialno skrbstvo dosegel precej uspehov. Zakon o podpori brezposelnim, osemurni delavnik itd., so zasluga Antona Kristana. Pričakovati je, da bo

v svojem novem resortu kazal istoto-
liko inciatiornega duha, kakor v
staremu.

Poverjenik za socialno skrbstvo Albin Prepeluh bo imel v svojem delokrogu priliko, da uveljavi v praksi teorije, ki jih je tako lepo razvijal v svojih spisih Abditus.

Na sploh sme naše ljudstvo pozdraviti novo vlado z zaupanjem. Na novi vladi pa je, da to zaupanje opraviči.

Avtoriteta?

Med drugim se očita „Jugoslaviji“ tudi, da s svojo pisavo spodkopava avtoriteto oblasti. Sicer je to za vsakega, ki čita naš list že samoposebi nesmisel. Mi nismo nikdar napadali oblasti, ampak smo samo kritikovali nesposobnost oseb, ki zastopajo oblast. Oblast ostane, osebe pa izginejo. Mi smo zopet in zopet povdarjali, da mora vsakdo storiti svojo dolžnost: oni pri vladi ravnotako, kakor priprosto vojak. Toda kako so storili svojo dolžnost gospodje pri naši vladi?

Ko so avstrijske oblasti odpovedale in je armada razpadla, je zavladala naenkrat splošna anarhija. Treba je bilo torej iz te splošno nastale zmešnjave napraviti nov red. Ta naloga je bila še posebno otežkočena vsled moralčne anarhije. Zato priznavamo brez drugega, da je bila naloga, ki so jo prevzeli poverjeniki Narodne vlade v Ljubljani zelo težka in vse prej kot zavidanja vredna. Vendar pa bi se bilo dalo te težkoče premagati z vztrajnim in sistematičnim delom. Za vzgled bi mogel služiti general Maister in Narodni svet za Štajersko v Mariboru. Ko je prevzel general Maister poveljništvo na Sp. Štajerskem, je bil položaj naravnost obupen. Vojakov ni bilo in še ti so po vrsti zapuščali vojaščino. Toda general Maister in člani Narodnega sveta so delali noč in dan. Razposlali so na vsa okrajna glavarstva, na župane in župnike cele dežele pozive, naj uplivajo na vojake, da se bodo stavili Narodni vladi na razpolago. Naši časopisi v Mariboru: „Straža“, „Slov. Gospodar“, „Male Novice“ so v številki za številko pozivljali naše fante, naj store svojo dolžnost, pozivljali so duhovščino, učiteljstvo in drugo inteligenco, naj uplivajo na priproste in manj zavedne ljudi, da bodo storili svojo dolžnost napram svoji svobodni domovini. Ni šlo naenkrat. Toda sistematičnemu delu vseh: generala Maistra, njegovih častnikov, članov Narodnega sveta, županov, župnikov, učiteljev in drugih izobražencev se je posrečilo, da se je začelo javljati v vojašnicah več vojakov, nego je bilo treba, tako da so jih mogli mnogo odpustiti. Uspeh tega smotrenega dela je, da imamo danes na Štajerskem narodno armado, ki je v čast generalu Maistru in ponos štajerskih Slovencev.

Kaj imamo pa na Kranjskem? Nič, ker se ni ničesar storilo. Kaj je storila Narodna vlada? Kaj poverjenik za narodno obrambo in oni za notranje zadeve? Kaj so storile naše politične oblasti, kaj župani, duhovniki, učitelji? Nič in zopet nič. Nasprotno! Gotovi šustercijanski duhovniki rujejo celo očitno — raz prižnic — proti naši državi, ne da bi se jim kaj zgodilo in nikomur ne pade na misel, da vsled

tega trpi avtoriteta, ne morda posameznih oseb, ampak države.

Sedaj ko je vlada proglasila mobilizacijo petih letnikov in se je pozivu odzval le mali odstotek, dočim se ogromna večina vpoklicanih norčuje z vladnim ukazom, se gospodje poverjeniki ne spomnijo, da je to le „špas“ in zvižgajo na vlado in njeno avtoriteto. Vlada pa se vse zato ne zmeni. Ona nič ne ve, da je ona sama, ki spodkopuje svojo lastno avtoriteto in avtoriteto lastne države. Zato pa kaže s prstom na one, ki kritikujejo nedostatke v najboljšem namenu, da se odstranijo in kliče: Spodkopujete avtoriteto!

Ne gospodaj! Avtoriteto spodkopujete sami, ker vsled nesposobnosti, vsled neodločnosti ali morda vsled strahu pred volilci nimate poguma, da bi napravili red!

Zbor zaupnikov VLS.

Vseslovenska Ljudska stranka je imela minuli četrtek zborovanje zaupnikov, na katerem je obširno poročal o položaju predsednik stranke in podpredsednik ministrskega sveta dr. Korošec.

Govorec o zasedenih ozemljih, je dr. Korošec rekel: Vse bomo storili, da jih rešimo tuje oblasti in kolikor poznamo položaj v svetu, naše upanje ni brez podlage. Italijani v tej vojski niso storili svoje dolžnosti, zato jih tudi njih prijatelji gledajo le prezirljivo in zaničljivo. Vlečejo jih seboj kot nadležen balast, katerega pa se ne morejo znebiti, ker so ga v londonskem paktu privezali s svojo častjo na se. Zgodovinska činjenica je, da Italijani niso zrušili Avstrije, čeprav bi jo lahko vsak dan, ako bi bilo v njih kaj poguma in resne volje. In ko se je zrušila Avstrija od strani Jugoslovancev, Čehov in Poljakov, bil je Lah na pobegu, stal je daleč, daleč v svoji domovini, tamkaj ob Piavi. Preko Piave se je moral umakniti ta strahopetec in bojazljivec, ki je na londonski pakt zapisal svojo širokoustno obljubo, da bo vse storil za razbitje Avstrije. Še le, ko so drugi to storili, kar bi bila njegova dolžnost, se je vzdignil ob Piavi Italijan ter kot lačen cigan planil po plenu, katerega si je želel, a nikdar zaslužil. V vojaški suknji se Italijan ni obnesel, pač pa v brigantski suknji. Ti junaki od Piave so pribežali celo blizu Ljubljane, ter nam ugrabili srce naše, našo solčno Goriško in pljuča naša, naš nam omiljeni Trst. Brez srca in pljuč človek ne more živeti, zato mi Jugoslovani brez Goriške in Trsta ne moremo živeti.

Dr. Korošec je poslal zahvalo našim mučnikom dr. Breclju, škofu Karlinu, voditelju J. D. S. na Goriškem dr. Podgorniku in članom uredništva „Edinosti“!

Ako se nam ugrabi Goriško in Trst, potem naši delegati na mirovni konferenci — je dalje izvajal dr. Korošec — niso opravičeni podpisati miru, potem je njihova edina naloga, da pridejo takoj domov ter nam pomagajo organizirati mogočno ireden-

tistično gibanje, ki Italiji ne bo dalo ne noč, ne dan mirno spati in počivati. Goriško in Trst sta kri naše krvi in kje ste videli narod ali človeka, ki bi prodajal svojo lastno kri.

Glede končne ureditve na Koroškem nimamo strahu, kajti gotovo je, da nam glede mej na Koroškem nihče ne bo delal težav.

Konečno je dr. Korošec preciziral stališče stranke sledeče:

Na zunaj intenzivno delo za naše ogroženo ozemlje.

Na znotraj skupno delo z drugimi strankami za red, mir in prehrano.

Nasproti Srbom in Hrvatom iskati skupnih vezi, da postanemo enotni tudi v gospodarskih in socialnih strem-
ljenjih.

Prečital se je pismen pozdrav škofa dr. Jegliča. Imenom goriških Slovencev je govoril bivši državni poslanec Fon.

Dr. Brejc je branil vlado. Rekel je, da je zabavljati lahko. Obregnil se je ob „Jugoslavijo“ in Peska. Obljubil je, da se bodo napake popravile.

Za načelnika stranke je bil zopet izvoljen dr. Korošec.

Isti dan je bil v Celju zaupni shod VLS. na Štajerskem. Izvolili so za člane državnega vjeća dr. Korošca, dr. Hohnjeva, dr. Jankoviča, Ivan Roškarja, prof. Vesenjaka, Anton Turnška in Fran Piška; za namestnike pa Ant. Bošnjak, dr. Benkovič, župnik Bonča, Jakob Rajh, Mih. Brenčič, dr. Verstovšek in župnik Anton Medved.

V pokrajinsko veče v Ljubljani so bili imenovani: dr. Honjec, dr. Verstovšek, dr. Jankovič, Franc Pišek, dr. Benkovič, Ivan Roškar, Anton Meško, Peter Novak, Jakob Vrečko, Josip Ozmec, dr. Bratkovič, dr. Leskovar, učitelj Levstik, urednik Žebot, Ivan Zupan (rudar v Trbovljah), nadrevizor Pušenjah, Fran Gomilšek, Mihael Brenčič in Martin Koren.

Zbor je sprejel protest zoper nasilno in krivično postopanje Italijanov v jugoslovanskem ozemlju ter izrekel pričakovanje, da bo jugoslovanska delegacija na mirovni konferenci v Versaillesu dosegla uresničenje blagovesti iz Beograda, da namreč niti ped jugoslovanske zemlje ne bo ostal v italijanski lasti, marveč bo posest države SHS.

Dalje se je sprejel sledeči predlog:

Zbor zaupnikov VLS. pošilja svojim trpečim bratom v tužnem Korotanu in Prekmurju svoje pozdrave, prešinjene z globokim sočustvovanjem za njihovo trpljenje, ter nujno zahteva, da se brezmejnimi silovitostim in tolovajstvom nemških in mažarskih tolp takoj napravi konec.

Pod italijanskim jarmom.

Kako se godi jugoslovanskim ujetnikom v Italiji.

Ljubljana, 17. januarja 1919.

Položaj jugoslovanskih ujetnikov v Italiji, zlasti v trdnjavi Roccole pri Veroni je naravnost obupen. Barak v gorenji Italiji niti ne poznajo. Naši ujetniki spe v šotorih, postavljenih v vrsti po njivah okoli trdnjave. Odejo

ima vsak mož samo eno, slame malo. Tako je dobila 8. jugoslovanska stotnija samo dve bali, tako, da je imel vsak mož en kilogram slame. Vsaka stotnija obstoji iz dveh oddelkov po 50 mož. V dveh mesecih smo sano trikrat izpremili šotore in malo peščico gnile slame nismo mogli vlačiti s sabo. 24. novembra l. l. je snežilo vso noč. Snega je bilo približno 20 cm. Seveda je mrz zahteval nekaj žrtv. 24. decembra je deževalo vso noč in ves dan. Opolnoči so me hodili ljudje prositi, naj jim pomagam, da ne poginejo v vodi. Prosili smo italijanske stražnike, naj nas izpuste s premočnega sveta. Odgovor smo prejeli s palico po hrbtu. Ljudje so se za silo pokrili z mokrimi plašči, odejami in šotori in tako dremali ob trdnjanskem obzidju. Voda je stala po 20 cm visoko. 25. decembra smo dobili šest motik in šest lopat in izkopali majhne prekope, da se je voda nekoliko odtekla; po šotorih smo natrosili suhe prsti. Menaža je bila ob lepem vremenu med četrto in šesto uro zvečer, ob deževnem vremenu pa med osmo in deseto uro zvečer. Dostikrat pa zaradi slabih drv ni bilo mogoče kuhati in stotnija je morala čakati do drugega dne, ali pa pojesti popolnoma surovo. Včasih so si naši vojaki pomagali s tem, da so ponoči splezali skozi žično ograjo do bližnjih njiv in si nekradli zeljnatih storžev ter jih jedli surove. Ako bi jih bil opazil stražnik, bi jih ustrelil. Kruha dobivajo štirji možje po en hleb, dočim dobiva vsak italijanski vojak sam zase po en hleb. Naši ujetniki so vsled takega velikega trpljenja strahovom podobni. Italijani so jim pobrali ves denar in tudi britve, perilo in čevlje. Reveži so raztrgani, neobriti, zamazani in ušivi. Ker sva midva s prijateljem znala dobro italijanski, se nama je posrečilo za drag denar dobiti italijansko vojaško obleko in ponarejene dokumente in sva dne 31. decembra ob treh zjutraj zapustila Verono. Preden sva pobegnili, sva potolažila prijatelje, da jim pomagava, kolikor bo mogoče. Prosili so naju, naj poveva, da naj naša vlada v Belgradu posreduje z italijansko vlado vsaj zaradi hrane in stenovanja, ako glede drugega ni mogoče. Prosiyo, naj bi se jih usmilili in jih oteli, da ne umrjejo vsled prezebanja in lakote. Dne 5. januarja sva dospela na Vrhniko in se oddahnili pri srbskih bratih. Sedaj pa prosiva še enkrat, pomagajte našim ujetnikom kar najhitreje, in kličeva: „Živela in srečna bodi Jugoslavija!“ — Narednik Makso Dovžan, Dovje, Gorenjsko, (117. pehotni polk). Narednik Josip Moravec iz Idrije, (117. pehotni polk).

Jugoslavija.

Regent Aleksander za sedaj ne pojde v Pariz. Belgrad, 16. jan. (Lj. k. u.) Jugosl. kor. urad poroča: Potovanje regenta Aleksandra v Pariz je odgodeno na nedoločen čas. Jugoslovanski tiskovni urad v Belgradu doznava, da je treba iskati vzrok za odgoditev potovanja v zunajnem položaju kraljevine SHS in pred vsem v vedenju neke velesile proti kraljevini SHS. Vprašanje o priznanju zedinjenja vseh jugoslovanskih pokrajin v jugoslovansko državo se bo rešilo šele na mirovni konferenci. Prestolonaslednik bi bil brezdvomno tudi sedaj povsod kar najbolje sprejet, ali uradno samo kot regent Srbije, ne pa tudi kot Črne Gore, Bosne in Hercegovine, Hrvatske, Slavonije, Dalmacije in Istre ter Slovenije, Bačke, Baranje in Banata. Niti prestolonaslednik niti vlada pa ne bi hotela, da ne bi bil uradni sprejem v Parizu v soglasju z dostojanstvom velikega deia našega narodnega ujedinenja.

Reorganizacija orožništva. Belgrad, 16. jan. (Lj. k. u.) Jugoslov. tisk. urad poroča: Ministrski svet je sklenil popolno reorganizacijo orožništva po vsej državi SHS. Število orožnikov se dvigne na najmanj 10.000 mož. Orožniške plače se uredijo tako, da se bodo mogli orožniki brez materialnih skrbi posvetiti varnostni službi. Na čelo orožništva bo imenovan general.

Reorganizacija armade. Belgrad, 16. jan. (Lj. k. u.) Jugoslov. tisk. urad poroča: Ministrski svet je sklenil, da se kar najhitreje izvede enotna reorganizacija naše armade. V zvezi s to organizacijo bodo postavljena v vseh večjih mestih vojaška poveljništva. V Ljubljano pride posebno armadno poveljništvo, ki bo imelo važno nalogo, ne samo v vprašanju organizacije naše armade, ampak tudi v vprašanju obrambe naše domovine. Kot armadni poveljnik v Ljubljani bo imenovan dosedanji šef ljubljanske srbske misije general Smiljanič.

Moka za Slovenijo. Belgrad, 16. jan. (Lj. k. u.) Jugoslov. tisk. urad poroča: Pred nekoliko dnevi je došel v Kotor velik parnik z več tisoč tonami ameriške moke. Minister za prehrano Jovanović je odredil, naj se od te prve ameriške pošiljave odpremi 400 vagonov v Slovenijo. Ta pošiljatev za Slovenijo bo prišla najbrže preko Reke.

Ljudski tabor v Lučanah. Maribor, 17. januarja. V Lučanah, ob naši skrajni severni meji se bo vršil v nedeljo, dne 19. t. m. velik ljudski tabor, na katerem bodo govorili gen. Maister, dr. Hohnjec in urednik Žebot.

Mirovna konferenca.

Vabila za prvo sejo.

Pariz, 16. jan. (Lj. k. u.) Agence Havas poroča: Tajništvo mirovne delegacije je razposlala danes vabila za prvo sejo mirovne konference. Zakoniti dokument je naslovljen na diplomatske zastopnike, (na veleposlanike in poslanike) v Parizu, ki jih pozivlja, naj čimprej naznanijo imena onih, ki se bojo udeležili otvoritvene seje. Posamezne delegacije bodo zbrane po abecednem redu v konferenčni sobi in sicer v prvi vrsti zastopniki vevselil, Zedinjenih držav ameriških, Anglije, Francije, Italije in Japonske, potem pooblaščenec drugih držav. Ko bodo vsa odposlanstva zasedla svoja mesta, bo vstopil Poincare, bo zasedel predsedniško mesto, govoril otvoritveni govor, konstatiral, da je konferenca otvorenja in se potem umaknil. Nato bo Clemenceau kot načelnik francoske delegacije prevzel predsedstvo in bo naprosil skupščino, naj imenuje uradništvo, ki naj bo interaliirano in ki naj obstoji iz predsednika in njegovega namestnika in generalnega tajništva. Potem bodo prebrali poslovalni red za mirovno konferenco, izdelan po prvih ministrih in po zunanjih ministrih peterih vevselil in ga enostavno ratificirali. Kakor se kaže bodo ob tem uporabljali angleški in francoski jezik.

Wilson in italijansko-jugoslovanski spor.

Curih, 17. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Govori se, da bo predsednik Wilson osebnostno poizkušal rešiti jugoslovansko-italijanski spor.

Dopisi.

Iz Celja. G. Koss je podal izjavo, „da stoji na stališču, da v naši državi nobene slovenske, hrvaške ali srbske pesmi ni smatrati za „hujškaško“ pesem.“ Položil je 1000 K za invalidni fond celjskega pp. in s tem je vsa ona obskurna afera poravnana, oblasti zadovoljne, da je šlo tako gladko in slovensko občinstvo zopet polni kavarno Central. Apelirali smo na merodajne kroge, da napravijo energičen konec nemškemu izzivanju, naš apel je ostal glas vpijočega v puščavi. Zdaj pa je na našem občinstvu, da se podobni slučajji onemogočijo enkrat za vselej. G. Koss bi bil podal tudi deset izjav in tisti tisočak si bo že znal zopet pridobiti na drugi strani, v srcu pa je ostal taisti zakrknjeni nemčur kot je bil prej. In takemu človeku naj slov. občinstvo še vedno da zaslužiti na dan po 6—700 K! Pa bodo rekli, da brez kavarne ne morejo biti. Dobro, zato pa je dvakrat potrebno, da si priborimo zavedno slov. kavarno. Priborimo pravim, ker od naših oblasti ni pričakovati, da nam bodo šle na roko. Z doslednostjo in zavednostjo bomo ka-

varno Central onemogočili tako kot je, in slej ko prej bo Koss primoran, jo prodati. Ker bi se vsakemu Nemcu godilo enako kot njemu, pride kavarna gotovo v slov. roke. Pri tem pa moram omeniti še nekaj drugega. Žalostno, a resnično je, da je v Celju celo med vojno bilo narodno gibanje živahniješe, odločnost in zavednost slov. občinstva mnogo večja kot je sedaj! Ni dosti, če nosimo slov. kokarde in se navdušujemo za Jugoslavijo, taka zavednost je plitka, zavedajmo se, da nekaj predstavljamo, da nismo več nemški sužnji in avstrijski hlapci, bomo ponosni na naš jugoslovanski rod — a ne samo z besedo, še bolj z dejanjem. Obiskovanje kavarn, kjer se blatio naše pesmi, priča pač malo o zavednosti ali ponosu. Proč z ono ogabno ponižnostjo, ki so jo nam Slovencem-služjem vtepali v glavo v šoli, pri vojaki, v uradih — vsepovsod, če hočemo, da se nas uvažuje, se moramo predvsem uveljaviti. Dokler pa sami sebe ne priznamo, nas bodo priznali naši nasprotniki še manj. Morda bo nekaterim zadostovalo teh par besed, da se spomnijo, kaj imajo storiti, drugi bodo morda sledili dobrim vzgledom in za prihodnjico upamo, da ne bo potreba več pouka v tej obliki in na ta način.

Z Jesenic. Roke proč od vojaštva!

Hm, kakor se vzame. Če prizadeti gospodje ne stegnejo svojih rok v pomoč ubogim bratom Korošcem, da se jim mogoče ne sme povedati resnice, katera tako v oči bode. Nisem prijateljica, da se očito napada ljudi, kateri imajo kakoršnekolik pregreške nad seboj ali kot zavedna Slovenka se v tem slučaju popolnoma strinjam z „Jugoslavijo“. Pri mnogih njeno očitaneje ni padlo na nerodovita tla. Čudom se pa čudim, da se ravno inteligence ne prime in se še sedaj po zadnjih dogodkih v Podrožici ne sramujejo sedeti po kavarnah in se sprehajati po ulici v uniformi in kakor sem se sama prepričala, zadnje dni tudi v civilu. Onemu, ki se po zadnjih dogodkih ki so se odigrali v Podrožici, še vleče zanje, privoščila bi prav iz srca vsaj par ur, nekaj onega trpljenja, katerega so prestali naši nadvse hrabri in zavedni fantje, katerim gre vsa čast in lovorjev venec, potem bi mogoče doma za pečko tiho sedel in svoj prosti čas porabljal za kakšno drugo, bolj potrebno delo, kakor pa potegovati se za strahopetneže in nezavedneže, ki ne vedo kaj je dolžnost in da je (kakor g. Radej pravi) glava moštva, častnik. Kako naj vojak stavi zaupanje v častnika, kateri sedi doma in kako naj ga primerja s srbskim ali francoskim? Pomisliti je treba, da bodo vsled tega trpeli na ugledu tudi častniki, kateri so v zaledju neobhodno potrebni. Sem ob koroški meji, ponosna mati, katera ima sina edinca (tudi visokošolca), kateri se po 4 in polletni avstrijski vojni bojuje dalje in prvič, da ve zakaj. Nad vse srečna sem bila, ko sem slišala o njegovi neustrašenosti. Vedla sem, da žnjim zgubim vse, vendar mu nisem niti z eno besedo branila, ko mi je povedal svoj sklep, da gre kot prostovoljec reševati našo milo, jugoslovansko zemljo. Zato pa tembolj očitujoče pogledam onim ljudem, ki so zavedni samo pri ustih, v oči in zdi se mi, da razumejo moje brezbesedno očitaneje, češ, strahopetec, brezdomovinec, ko bi jo imel, gotovo ne bi pohajkoval z rokami v žepu. Gospod urednik, nastopite vendar z imeni da bo še poznejši rod govoril o njihovi — hrabrosti in — zavednosti.

Iz Mokronoga. Kako velika Avstrija zadostuje njenim patrijotom. Mokronoški župnik Bukovitz se je izrazil, da če bo Avstrija le toliko, da bode lahko stal v njej, pa bode šel tja. To bi bilo nekako 700 cm². Omenjeni gospod naj nikar ne hujška ljudi. Če mu v Jugoslaviji ne ugaja, gre lahko med svoje pruske bratce.

Iz Šiške. Kako nas vodijo za nos. V kurilnici državne žel. imamo strojevodjo, ki je agent za aprovizacijo. Poveril se mu je nakup prasičev. Te dni se je objavilo na tabli naše aprovizacije, naj interesi kateri imajo namen si nabaviti prasiča vložijo takoj kavgijo, kar smo tudi v precejšnjem številu storili. Povedano nam je bilo,

da bode kg žive vage stal K 8. Velja! Nato se je gospod podal na kupčijo, (seveda sam brez vsakega zaupnega moža). Toda čujte! Danes se je napisalo na tablo, naj dotični kateri so položili kavgijo, pridejo po denar, ker so prasiči po K 16. To se pravi voditi ljudi za nos! Seveda če »kšeft« ne kaže ni nič! Svetujemo mu naj raje vozi, kakor kupčuje, sicer bo grmelo!

Dnevne vesti.

»Višnjeva repatica«. Iz vseh krogov občinstva nas dregajo in povprašujejo radovedneži, naj izdamo vsaj majhen košček skrivnosti, ki zazdaj še odeva to delo našega znamenitega pripovednika. Kaj bo! Predstavite si majhno, duševno zaostalo, pa vendar imenitno mesto slovenske domovine; g. Levstik mu je prizanesljivo naslikal obraz — pa kdo ga ne bi spoznal? In prebivavci — pisatelj res da ni fotografiral nikogar, marveč je združil vse mnoge grehe in redke čednosti te družbe v plastične, reprezentativne tipe; toda pristni so, kakor obrazi v zrcalu: »očetje domovine« te in one politične barve, »kremeniti značaji s trdim slovenskim tilnikom«, »zlata mladež«, »dične gospe in mične gospodične«, učenjaki, študentje in družbi nevarni prekucuh. V ta svet pade zdajci »višnjeva repatica« — pardon! — bitje iz druge sfere: »visoki gost«. Skrivnostna oseba z zanimivo preteklostjo in še zanimivejšo bodočnostjo. Vse življenje v mestu dobi drugo lice; dogodek je zgodovinski in vpliva na usodo vsega naroda. Kaj počenjajo naši prvaki in njihovi verniki okrog eksotičnega malika? Na kake čudne načine se zapletajo njih usode z njegovimi? Kaj se godi v srčih »zavednega ženstva«.... Odgovor na ta vprašanja prepuščamo pisatelju; če bi tudi hoteli, nimamo pravice, biti tako odkritosrčni. Roman »Višnjeva repatica« pričnemo priobčevati jutri.

Hrabrost srbskih vojakov. Ko so prišli Italijani — bilo jih je približno eno stotnijo — oboroženi s strojnimi Rateče, sta bila v vasi samo dva Srba, ki sta ustavila Italijane sredi vasi, jih prisilila, da so šli iz vasi ter pred vasjo stali, dokler ni prišlo ojačenje iz Kranjske gore. Dva srbska vojaka z ročnimi bombami, pripravljena, da jih vržeta med Italijane, če bi hoteli storiti korak naprej, je nekaj občudovanja vrednega. Ko je došlo popoldne ojačenje, so se Italijani umaknili brez boja. V pondeljek zjutraj so naši vjeli 30 Italijanov, pa so jih zopet izpustili.

V ljutih bojih na kranjsko-koroški meji se je odlikoval poleg vrlega blejskega Sokola tudi jeseniški Sokol, ki je postavil vsega skupaj do sedaj 54 svojih članov v bojno vrsto. Njihovi člani so se borili v krvavih bojih za Borovlje in Podrožico. Drug močan oddelek, ki sestoji iz Sokolov in Orlov je zasedel druga važna mesta. Pozivljamo vse ostale Jeseničane vseh strank in vse rodolube po deželi, da nas v tem težkem trenutku podpirajo. Kje ste pa vi, ki ste tako hrepneli po avstrijskih odlikovanjih, tisti, ki ste v letu 1914 s takim veseljem streljali ruske kozake, vi, ki ste bili okinčani z avstrijskimi, pruskimi in bavarškimi redovi? Ali ne čujete glas majke Slave: »Na pomoč!«? Pridite vsi, ne mudite se, da čimprej poženemo švaba preko naših mej in tako nam bode zaplapolala jugoslovanska trikolra na Gosposvetškem polju. Stopite torej v naše vrste, posnemajte jeseniškega in blejskega Sokola! Ni rodoljub ta, kateri ljubi domovino v sreči, ampak ta, kateri ji ostane zvest v nadlogah!

Cenzura inozemskih pisem. Do nadaljne odredbe se morajo oddajati pisma, ki so namenjena v inozemstvo odprta in opremljena z odposiljateljevim naslovom. Pisma, ki jih cenzurne oblasti niso zaznamovala za dopustna, se ne odpošljejo, oziroma ne dostavljajo.

Ustanovitev delavskega posredovalnega urada. V begunskem taborišču v Strnišču pri Ptuju se je ustanovil »delavski posredovalni urad«. Kmetovalci, industrijski in obrtni podjetniki, ki iščejo delavcev, naj to pri-

javi predstojništvu taboriščne uprave v Siročišču pri Ptuj. V teh prijavah naj se označi: 1. število delavcev, ki jih želi delodajalec dobiti, 2. kategorija delavcev, 3. spol, 4. dnina (z ločeno označbo plačila, ki bi eventualno obstojalo v denarju, stanovanju, hrani itd.) 5. ali zamore delodajalec dati stanovanje tudi delojemalcem družini (v kateri je često več delazmožnih članov obojega spola), 6. doba, v kateri bi se naj delojemalci rabili.

Enkratni nabavni prispevki aktivnim in vpokojenim državnim uslužbencem. Narodna vlada je sklenila v seji dne 15. jan. 1919, da se aktivnim in vpokojenim državnim uslužbencem izplača v februarju enkratni nabavni prispevek v dotedanji višini.

Zvišanje draginjske doklade za aktivne in upokojene državne uslužbence. Narodna vlada je sklenila v svoji 47. seji z dne 17. januarja t. l., predlagati finančnemu ministru v Belgradu, da se zviša vsem aktivnim in upokojenim državnim uslužbencem za mesec januar, februar in marec 1919 dosedanja draginjska doklada za 50% (petdeset odstotkov). Po naročilu skupnega finančnega ministra dr. Ninčiča ne sme Narodna vlada dovoliti nikakih novih izdatkov brez dovoljenja finančnega ministarstva v Belgradu.

Zvišanje adjuta za praktikante in avskultante. Narodna vlada je sklenila predlagati skupni vladi v Belgradu, da se zviša pričeni s 1. januarjem 1919 praktikantom skupine A (§ 52 službene pragmatike z dne 25. januarja 1914, drž. zak. št. 15) adjutom na letnih 2100 K in 2400 K, praktikantom skupine B na letnih 1680 K in 1800 K, ostalim praktikanom na letnih 1200 K in 1500 K. Pravnim praktikantom in avskultantom se po predlogu Narodne vlade zviša adjutum na letnih 2100 K in 2400 K.

Za inženirje. Stavbeni in strojni inženirji z dovršenimi akademičnimi študijami, kateri žele vstopiti k južni železnici, naj se zglase pri ing. I. Segu, strojnemu referentu južne železnice, glavni kolodvor.

Drzna lopovščina se je zgodila dne 10. grudnia 1918 na glavni cesti v Siski. Med 6. in 7. uro zvečer je peljal Rus Ivan Masin s parom konj, nizkih belcev, iz mesta. V sredi Šiške ga vstavita neki narednik, visoke postave, podolgovatega obraza, v dolgem plašču in še drug narednik, majhen, širokih prs in črnih malih brk. Zahtevala sta takoj s strogim glasom legitimacijo od voznika. Ko jo ta pokaže, izjavita, da ni veljavna, vržeta Rusa z voza, se vsedeta na voz ter oddirjata proti St. Vidu. Rus teče do sojega poveljstva, javi tam zadevo, vzame nato konja rjavca z gigom (dvokolesnim vozickom) ter dirja za njima proti St. Vidu. Onkraj St. Vida ju dohiti. A ko ga spoznata, nameri štabni narednik nanj s puško, narednik pa skoči z voza ter mu nastavi bajonet na prsi, ter zahteva, da takoj stopi iz voza. Rus, ki je bil brez orožja, se je udal, nakar je narednik skočil na voz. V diru sta oba lopova pognala proti Gorenjski. Kdor zamore podatki o navedenem slučaju kako pojasnilo, naj se oglasi pri Vojaškem sodišču SHS v Ljubljani, Poljanska cesta 13-III. nadstr. št. 36. Zlasti se prosi, da se ravnotam pismeno ali ustmeno naznani bivališče Rusa Ivana Masina.

Zborovanje orožništva. Dne 15. t. m. so se zbrali v Ljubljani izvoljeni zastopniki orožništva iz cele Slovenije ter so sklenili: 1. Pozdravljamo združeno, svobodno Jugoslavijo pod žezlom prejasne vladarske hiše Karagorgjevičev; 2. Izjavljamo našo vdanost, pokorščino in zvestobo našem regentu, Njega kr. Visokosti princu Aleksandru; 3. Obljubimo, da hočemo svojemu narodu, naši Jugoslaviji služiti še bolj zvesto, kot smo služili dosedaj stari Avstriji. Zavedamo se, da je naš zbor v prvi vrsti poklican, da vzdržuje javni red in mir. Vemo, da se bo to v sedanjih resnih časih le tedaj posrečilo, če vzdržimo naš zbor na isti višini vzajemnosti, morale in discipline, kot je bil dosedaj. Če je orožništvo s takim uspehom — seveda primorano — služilo bivši Avstriji, ki ga je zamogla

izrabljati še celo v razne politične svrhe, tembolj zvesto bode služilo sedaj svojemu narodu Jugoslavije.

Slovenski lovci se nameravajo baje korporativno prijaviti v slovensko legijo. Sedaj je priglašeni, kakor se nam poroča že okrog stoinpedeset. Ako so že vstopili, pa nam ni znano. Vsekakor bi bilo le žele, da bi se ta misel v celoti udejavila, ker dober strelec danas na fronti največ zaleže.

Narod! Deca ti umira! Plemeniti dobrotniki so nam poslali v zadnjih dneh za srbsko siročad 10890 K 31 h ter mnogo kosov oblačil in perila. Posebno velike zbirke smo prejeli iz Maribora po ge. dr. Rosinovi 843 K, od uradniškega tečaja južne železnice po g. Pogorelcu 207 K, iz Kranjske gore 122 K, topničarski polk v Ljubljani 456 K, podružnica kreditnega zavoda v Ljubljani 500 K, prometna banka v Ljubljani 500 K, ga. Fleišman iz Metlike 300 K, šolsko vodstvo Kostanjevica 500 K, dr. Lašičeva Ormož 379 K 50 h, g. ravnatelj Wester iz Novega mesta 258 K 14 h, vrli Trbovljčani 1363 K 93 h, zavedni fantje in dekleta iz Kovora 450 K, CM. družba Loški potok 300 K 40 h, županstvo Ribno 120 K, iz Gornjega grapa 427 K, zbirka v cerkvi Lahovce 366 K 80 h, ga. Milčinski 100 K, županstvo St. Vid 403 K 50 h, šolsko vodstvo v Ljubnem 126 K 28 h, ga. Francka Novak 130 K, Majerič, Račje 200 K, rodbina Peterca na Viču mesto venca na krsto g. Kneza 50 K. Blago so darovale tukajšnje trdke Wokač, Koritnik, Premelč, Krisper, Perše, Souvan, Urbanc, Bratovž i. dr. Hvala tisočera vsem darovalcem in darovalkam ter požrtvovalnim nabiralkam.

Za ubogo mater je daroval g. Pavel Pollak, poprej brata Pollak K 50. Posnemajte!

Liptavski sir se prodaja v vojni prodajalni v Gosposki ulici.

Društvene vesti.

Ljudsko izobraževalno društvo „Akademik“ opozarja na kurze v zimskem tečaju, ki so objavljeni na lepkih in naznanja, da se prično jezikovni kurzi šele s tednom po 26. januarju in ne kakor je bilo na lepkih naznanjen, prihodnji teden z 20. januarjem. Higijenični, matematični in astronomski kurzi se začno šele s februarjem. Natančneje, katerega dne, se objavi v časopisih. Dalje se opozarja, da si vsak obiskovalec jezikovnih kurzov natančno zapomni tekočo številko prijavnice, ker si bodo g. profesorji po predizobrazbi razdelili poslušalce. Priglaske k jezikovnim kurzom se sprejema le do vstevši četrtka 23. januarja t. m. in ne pozneje pri posameznih urah k vsem drugim kurzom do 1. februarja. — Odbor.

Društvo inženirjev v Ljubljani vabi člane na sestanek v soboto 18. t. m. ob pol 8. uri v mestno posvetovalnico. Predava gospod dr. inž. Kral o razvoju in pomenu tehniškega visokošolstva.

Obrtniki! Danes, dne 18. januarja se radi zgodnje policijske ure ne more vršiti običajni prijateljski sestanek obrtnikov. Opozorjamo pa vse obrtnike na občni zbor „Slovenskega obrtnega društva“ ki se bode vršil v nedeljo, dne 19. januarja dopoldan ob 10. uri v posebni sobi hotela „Union“.

Slovensko obrtno društvo v Ljubljani ima v nedeljo, dne 19. januarja ob 10. uri dopoldan v posebni sobi hotela „Union“ svoj občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Sprejemanje članov. 2. Volitev predsednika, podpredsednika, 10 odbornikov, 2 preglednika računov in predsednika društvenega sodišča. 3. Sprememba pravil. 4. Določitev prispevkov rednih članov. 5. Slučajni predlogi. Niti en obrtnik, ki se zanima za bodočnost, ne sme ostati neorganiziran.

Vsem članom Zveze jugoslovanskih železničarjev. Takoj, ko se je razglasila vladna naredba št. 248 o uvedbi novega delavnika, je osrednji odbor v zadevi sklepal. Po sklepu osrednjega odbora se je oglasilo predsedstvo v petek, 10. januarja 1919, pri ravnateljstvu drž. žel. in pri obratnem nadzorništvu južne žel. v Ljubljani. Vsem članom polagamo na srce: mir in zaupanje v osrednji odbor. Po progah krožijo vse mogoče govore, posebno se po nepotrebnem razburjajo zaupniki „Splošnega žel. društva za Jugoslavijo“. Ne dajte se zapeljati; vso stvar ima sedaj vlada v pretresu. Osrednji odbor bo pazil, da mi železničarji ne bomo prikrajšani; predpogoj uspeha pa je: mirna kri in disciplina. — Osrednji odbor Z. J. Ž.

Zveza jugoslovanskih železničarjev. Danes, dne 18. t. m. se vrši v Mestnem domu ob pol 8 uri zvečer javen društveni shod z dnevnim redom: 8urni delavnik, čezurno delo, odškodnina. Pridite vsi, da slišite poročilo predsedstva Z. J. Ž. o tem prepornem vprašanju. — Predsedstvo Z. J. Ž.

Občni zbor Z. J. Ž., podružnica Ljubljana, se vrši v nedeljo, 26. januarja v društvenih prostorih v Narodnem domu, ob dveh popoldan.

Občni zbor Z. J. Ž., podružnica Boh. Bistrica, se vrši v nedeljo, 19. januarja 1919, ob 2. popoldan v prostorih Občinskega doma.

Gospodarstvo.

Subskripcija novih delnic Ljubljanske kreditne banke. Uspeh dne 31. decembra 1918 zaključene subskripcije novih delnic Ljubljanske kreditne banke v znesku K 5.000.000 je nad vse pričakovane ugoden, ker so zlasti novi delničarji prijavi mnogo višje število delnic nego jih je bilo za nedelničarje rezerviranih.

Z ozirom na okolnost, da manjkajo še prijave goriških delničarjev, se bo vršila repartacija delničarjev za nedelničarje proti koncu tekočega meseca, pri čemur se bodo manjše prijave upoštevale polnoštevilno, dočim bo treba prijave na večje število delnic primerno restringirati. Ti zadnjeimeno-vani subskribenti bodo imeli pri prihodnji emisiji, ki se bode vršila najbrže po občnem zboru, prednost in se jih bo tedaj v prvi vrsti upoštevalo.

Zadnje vesti.

Neresnična vest.

Belgrad, 17. jan. (Lj. k. u.) Ljubljanski korespondenčni urad je dobil vest iz Pariza, da je bivši ministrski predsednik Pašić sporočil francoskemu ministru za zunanje stvari Pichonu, da bodo zastopali Jugoslavijo na mirovni konferenci Pašić, dr. Trumbić in Vesnić. Jugoslovanski dopisni urad v Belgradu je pooblaščen, da to vest odločno dementira, ker je zastopnike za mirovno konferenco določil ministrski svet in sicer Nikola Pašić, dr. Trumbić in dr. Ivana Žolgerja.

Jugoslovanska demokratična liga.

Zagreb, 17. jan. (Izv. por.) Eksekutivni odbor Starčevićeve stranke je v svoji seji sklenil, da vstopi v Jugoslovansko Demokratsko Ligo. Ker so se tej ligi pridružili tudi skupini okrog „Obzora“ in ona skupina desidentov okrog „Novega Vremena“—Lorković, se je zbrala na program Jugoslov. Dem. Lige močna jugoslovanska falanga, ki bo igrala pri volitvi v konstituanto veliko ulogo.

Organizator jugoslovanskih legij v Rusiji v Zagrebu.

Zagreb, 17. jan. (Izv. poroč.) V Zagreb je prišel dr. Djoka Stojanović, organizator jugoslovanskih legij v Rusiji. Ker se ni hotel priklopiti boljševikom, so ga tirali pred sodnijo in zahtevali zanj smrtno kazen. Samo z enim glasom večine je bila smrtna kazen odklonjena.

Amerikanci v Zagrebu.

Zagreb, 17. jan. (Izv. por.) Včeraj je prišel v Zagreb ameriški polkovnik Toma Farnaut, šef misije ameriškega rdečega križa. V njegovem spremstvu je sto ameriških oficirjev. Ogledali so si tudi mesto Zagreb.

Polkovnik Pribičević.

Zagreb, 17. jan. (Izv. por.) Polkovnik Pribičević, ki se je mudil v Slavoniji pri svoji sestri, se je vrnil v Zagreb. V Slavoniji je bil povsod prisrčno sprejet in je dobil najboljše utise. Prišel je v ozke stike s hrvatskimi seljaki. Izjavil je, da je našel med njimi toliko umevanja za naša narodna vprašanja, da tega ne bi bil pričakoval.

Hrvatska javnost o novem banu.

Zagreb, 17. jan. (Izv. por.) Imenovanje novega bana sprejemajo rezervirano, ker ne vedo, zakaj je sprememba. — Glasilo srbo-hrvatske kolonije, kateri pripada tudi novi ban, ga pozdravlja kot moža, ki bo po svojih zmognostih kos velikim nalogam, ki ga čakajo in bo mogel izvesti reforme, ki so neobhodno potrebne, da se pozdravi javno življenje. — „Novo Vreme“ graja, da je bil imenovan ban brez prejšnjega sporazuma s strankami in zahteva, da se vsaj oddelni predstojniki imenujejo po določenih medstrankarskih dogovorov. — Glasilo Starčevićeve stranke „Hrvat“ pravi med drugim: Mi nismo zahlevali samo nove osebe, ampak radikalnega režima. Kdor pa pozna konservativnost novega bana, ne more imeti vere, da bo njegova oseba prinesla nov režim. Bujimo se, da se bo slepo pokoril dik-

tatu centralistov-hegemonistov v Belgradu. — Tudi „Hrvat“ izraža željo, naj bi osebni izpremambi sledila reforma celega režima.

Naši delegati za mirovno konferenco na potu v Pariz.

Zagreb, 17. januarja. (Lj. k. u.) V Zagreb so dospeli sinoči s posebnim vlakom iz Belgrada finančni minister dr. Momčilo Ninčič, vodja urada za zunanje stvari dr. Andra Gavrilović in član naše mirovne delegacije dr. Žolger s tajniki. Z njimi je došel tudi ataše francoskega poslanika v Belgradu. Vsi ti gospodje nadaljujejo svojo pot v Pariz. Z njimi so dospeli tudi železniški minister Vulović, ter oddelna načelnika dr. Urošević in Vuković. Vsi ostanejo nekaj časa v Zagrebu, ko pa tukaj opravijo svoje delo, odpotujejo v Ljubljano. Semkaj je nadalje dospel tudi admiral Metod Koch.

Stanje majorja Miliča.

Reka, 17. jan. (Izv. por.) Življenje srbskega majorja Miliča, ki je bil ranjen pri nedeljskih izgrediv na Reki, je bilo prve dni v nevarnosti. Danes pa se je tolikoboljšalo, da je iz nevarnosti, ako ne nastopijo kake komplikacije. Zdravniki upajo, da bo v nekaj dneh izven nevarnosti. Včeraj ga je posetil polkovnik Maksimović. Svoje vizite so oddali francoski in angleški častniki, ker jih zdravniki niso pustili k bolniku, ker je preslab.

Italijanske intrige.

Reka, 17. januarja. (Lj. k. u.) Italijani iz Trsta, Istre, hrvatskega Primorja in Dalmacije so uvedli v tujini veliko publicistično propagando, najodposlje Italija v Pariz kot delegate na mirovno konferenco večje število Italijanov iz bivše Avstrije, da ustvarijo na ta način protitež proti imenovanju jugoslovanskih delegatov dr. Rybafa in dr. Smodlake za mirovno konferenco.

Italijani mirijo.

Reka, 17. januarja. (Izv. por.) Poveljnik okupacijskih čet general Grazioli je izdal proklamacijo, v kateri obžaluje dogodke zadnjih dni in pozivlja Italijane, naj se v interesu svoje svobode vzdrže vseh propagandnih nasilnosti. Kjer so srbske in druge ententne zastave, mora biti za vse narode enaka pravica in svoboda.

Italijani podkupujejo.

Split, 17. januarja. (Izv. por.) Iz Zadra poročajo, da Italijani razdeljujejo potom letakov 10.000 lir med ubožno prebivalstvo. Podpore dobe seve le oni, ki se izrečejo za priklopitev k Italiji.

Amerikanski časnikarji v Dalmaciji.

Split, 17. jan. (Lj. k. u.) V Zader so došli pred kratkim 3 ameriški časnikarji, ki so se podrobno informirali o položaju v mestu in okolici. Obiskali se tudi hrvaško čitalnico.

Dalmatinski učitelji Wilsonu.

Split, 17. jan. (Lj. k. u.) Nad 600 dalmatinskih učiteljev je poslalo predsedniku Wilsonu brzojavko, v kateri pozdravljajo kot predstavitelji 99 odstotkov vsega dalmatinskega učiteljstva predstavnika svetovne demokracije ter izražajo, da so trdno uverjeni, da bo jugoslovanska Dalmacija v zmislu skoro brezizjemno vsega prebivalstva priznana od entente Jugoslaviji in da ne bo pogažena na kongresu, na katerem bodo zastopniki velike zapadne demokracije uravnavali temelje medsebojnih razmer.

Srbsko nar. gledišče v Novem Sadu.

Novi Sad, 17. jan. (Lj. k. u.) Dne 26. t. m. bo na slovesen način otvoreno srbsko narodno gledališče v Novem Sadu.

V Italiji se streznujejo.

Budimpešta, 17. jan. (Lj. k. u.) „Az Est“ poroča iz Chiasso: V Italiji se neprestano širi propaganda na korist Wilsonovih načel in za zmanjšanje italijanskih aspiracij. O teh vprašanjih je imel bivši minister Bissolati predavanje v italijanskem gledališču Scala. Vršila pa so se tudi velika narodna zborovanja v Florenci, kjer je govoril

znani Guglielmo Ferrero, in v Turinu kjer je govoril reformistični socialist Canepa. Oba sta predavala v istem smislu kakor Bissolati v Milanu. Italijani morajo opustiti svojo imperialistično politiko, ker se bo sicer zapletla v vojno z Jugoslavijo.

Ententne čete na Cetinju. — Italijanov nočejo.

Cetinje, 17. januarja. (Izv. por.) V nedeljo 12. t. m. je prišla na Cetinje prva četa Francozov. Bili so svečano sprejeti. Pričakuje se še en oddelek Amerikancev in en oddelek Angležev. Na vesti, da pridejo na Cetinje tudi Italijani, je prebivalstvo ogorčeno protestiralo in izjavilo, da pod nobenim pogojem ne pusti Italijanov v mesto.

Uspeh žigosanja bankovcev.

Zagreb, 17. januarja. (Izv. por.) Poročila o žigosanju bankovcev iz pokrajine poročajo, da se je pokazalo mnogo več denarja, kakor se je mislilo, da ga je. Od povsod poročajo neverjetne vsote, ki so jih imeli ljudje doma. Žigosanje utegne doseči uspeh, na katerega nikdo ni mislil, ker se bo spravilo v promet velike vsote premoženja, ki so ležale dosedaj skrita po raznih krajih.

Razkritja pri žigosanju bankovcev.

Zagreb, 17. januarja. (Izv. por.) Listi priobčujejo različne kurioznosti, ki so se dogodile pri žigosanju bankovcev. Tako je prinesel v neki urad raztrgan berač 15.000 K. Žena priprostege železniškega čuvaja 90.000 K. Splošno se opaža, da razpolagajo služkinje in blapci z nenavadnimi vsotami. Domneva se, da so si napravili premoženje s prekupevanjem.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Stavce sprejme „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Trgovski lokal z delavnico se išče za takoj na prometnem prostoru. Naslov pove upravnistvo. 10—1

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno tvrdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30—1

Vsem ženinom in nevestam priporočam da se pri nakupu pohištva oglašite v zalogi pohištva, Vido Bratovž v Ljubljani, Marije Terezije cesta 13 (Kolizej) in Stari trg 4.

Iščem službo plačilnega natakara izven Ljubljane. Pismene ponudbe pod „Kavcija“ na upravnistvo. 7—1

Kuhar išče službe v kaki častniški kuhinji. Pismene ponudbe pod „št. 150“ na upravnistvo. 7—1

Vinske sode transportne in bramne, kupim. Ponudbe z navedbo kakovosti, velikosti sodov in cene na upravnistvo pod „Vinski sodi“.

Loža Abonement B za v nedeljo zvečer (Prodana nevesta) se kupi. Ponudbe pod „Loža“ na upravnistvo do danes zvečer.

Več prevajalcev za prevode iz slovenskega v hrvaščino rabi nujno Pisarna za zasledeno ozemlje v Ljubljani. Plača po dogovoru. Zglasiti se je v pisarni, Dunajska cesta št. 31.

Gospodična se sprejme na hrano. Istotam je skladišče za oddati. Naslov se poišče v upravnistvu lista.

Pristavnik (majar) za večje posestvo na Gorenjskem se sprejme takoj. Vešč mora biti vseh domačih del, tako pri živini, kakor na polju. Žena mora prevzeti gospodinjstvo za služinčad. Prednost ima družina z več delavnimi močmi. Ponudbe z navedbo starosti in številom družinskih članov pod šifro „Takoj št. 302“ na upravn. lista.

Zlato in blato. Ljudska igra iz slovensko-ameriškega življenja. Petdeset kron nagrade dobi oni, ki pomaga, da se rokopi s tem naslovom vrne pisatelju. Izgubil je nekda iz arhiva nar. gledališča. A. Toman, pošta Vič pri Ljubljani.

Pisalni stroji raznih sistemov na prodaj. Marije Terezije cesta št. 6 pritišče, od 11.—12. ure dopoldan in od 3.—4. ure popoldan.

Dotična oseba katere je v ponedeljek, 13. jan. v večernem pouku Krištofovega zavoda odnesla ženski dežnik, se pozivlja, da ga nemudoma prinese nazaj, ako ne, zagovarjala se bo pred sodnijo, ker je znana.

Karbid od 100 kg naprej, v železno-pločevinastih zabojih, v vsaki množini, razpošilja točno proti predplačilu „Tovarnica za dušik (d. dr.) v Rušah pri Mariboru“. — Nadaljna pojasnila so pri omenjeni tvornici na razpolago. 10—1

Fini sukanec po 400 in 1000 vatlov na lesenih špulah priporoča tvrdka Osvald Dobeic, Ljubljana, Martinova cesta 15. 10—1

Dijak išče s 1. februarjem stanovanje, če mogoče z zajtrkom. Stanoval bi tudi skupno z drugimi dijaki. Ponudbe z navedbo najemnine naj se pošljejo uredništvu tega lista pod „Dijak“.

Hiša z vrtom v Ljubljani se proda. Poišče se Cesta na Rožnik št. 41.

Iščem majhen lokal na prometnem kraju. Ponudbe pod „Slaščičarna“ na upravnistvo. 3—1

Stampilje
Anton Černe
graveur in izdelovatelj
kavčuk-stampilij
Ljubljana
Dvorni trg št. 1.

Dr. Ernest Dereani

strokovni zdravnik za očne, ušesne, nosne in vratne bolezni
zdravi zopet redno od 11.—12. dopoldne in od 1.—4. popoldne
Ljubljana, Frančiškanska ul. 4.

Rudolf Rus v Kranju

priporoča svojo bogato zalogo ur
briljantov, zlatnine in srebrnine po najnižji ceni.
Solidna postrežba.

Ivan Mohorič

krojač
Ljubljana, Sv. Petra cesta 6
izvršuje civilne, vojaške in damske obleke po meri in vzorcih.
Cene solidne.

Razglas.

V nedeljo, dne 26. t. m., ob 2. uri popoldne

se bo prodajalo potom javne prosto-voljne dražbe na licu mesta poleg pivovarne in orožniške postaje na Vrhniki

posestvo,

obstoječe iz velike, močno zidane stavbe, katere je zelo primerna za ureditev kakršnekoli trgovine, gostilne, večje obrti ali podjetja.

Za poslopjem prostorno dvorišče in krasen sadni vrt, ob vrtu teče Ljubljana. Vodovod v hiši, tudi električna razsvetljava bo na razpolago. Poleg tega parcela 4 njive posejane s pšenico v izmeri cca 4000 m². Cenjeno v skupnem K 70.000, prodaja pa se tudi na željo kupcev njive posebej.

Resni kupci se vladno vabijo na lice mesta.

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1.

Valentina Vodnika
izbrani spisi.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina

Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

Dražbeni oklic.

V sredo, dne 22. prosinca 1919, točno ob 9. uri dopoldne

se bode v deželni bolnici oddalo na javni dražbi približno

5 vagonov mineralnih voda.

Zdražitelj mora kupnino takoj v gotovini vplačati, ter kupljene mineralne vode na lastne stroške odstraniti.

Nadaljna pojasnila se dobe v stavnem oddelku Narodne vlade (stvarna demobilizacija) soba št. 6.

V Ljubljani, 11. prosinca 1919.

Za vodstvo stvarne demobilizacije:

Ing. Kobal l. r.

Pisemski papir najfinejše vrste

priporoča

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

Anončna
ekspedicija v vse jugoslovanske in inozemske časopise.
AL. MATELIČ
Ljubljana, Kongresni trg 3/1.
Brezplačna sestava učinkovitih inseratov v vseh evropskih jezikih.
pisarna.

Vizitnice najmodernejše in po najnižji ceni priporoča „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Naznanilo.

Vsem bivšim odjemalcem kakor tudi ostalim naročnikom malinove, citronove in oranžne esence, ekstrakta itd. se tem potom vladno naznanja, da je podpisano podjetje zopet začelo obratovati, ter se bodo vse razpoložljive surovine deloma takoj obdelale tako, da bo razpošiljanje okrog srede meseca svečana omogočeno.

Isto velja tudi glede malinovega sladkornega soka za pokalice in naravni malinov sirup v kolikor je razpoložljiv. Naročila se že sedaj sprejemajo.

Blago se bode oddajalo izključno na lekarne, sodavičarje in abstinencijska podjetja, ter so vsi prekupevalci izključeni.

Se priporoča

SREČKO POTNIK destilacija ekstraktov snovi in izdelovanje sadnih sokov
v Ljubljani, Slomškova ulica št. 27.

Naročajte „Kurenta“

ki je edini slovenski in brez dvoma najboljši jugoslovanski satirično-humoristični list. Prinaša humoreske naših najboljših pisateljev ter je bogato opremljen z risbami in karikaturami prvovrstnih slovenskih umetnikov. „Kurent“ izhaja dvakrat na mesec ter stane

za celo leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K.

Naroča se v upravnistvu „Kurenta“, v Ljubljani, Marijin trg št. 8.